

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020 r.
sprawy **G. P.** ,
uniewinnionej od zarzutu popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w L.,
od wyroku Sądu Okręgowego w L.,
z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. ,
z dnia 3 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...)

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz G. P. kwotę 300 zł (trzysta) tytułem zwrotu kosztów sporządzenia odpowiedzi na kasację przez obrońcę z wyboru,**
- 3. obciążyć Skarb Państwa kosztami procesu za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

G. P. została oskarżona o popełnienie, wspólnie i w porozumieniu z J. S., łącznie 24 przestępstw z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 3 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...), oskarżoną G. P. uniewinnił od popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów, natomiast J. S. została uznana za winną popełnienia zarzucanych jej przestępstw,

z tym że Sąd wyeliminował z opisu czynów działanie wspólnie i w porozumieniu z G. P. .

Apelacje od tego wyroku wnieśli prokurator oraz obrońca J. S. , który podnosząc zarzuty obrazy prawa materialnego art. 286 § 1 k.k. oraz prawa procesowego wniósł o uniewinnienie tej oskarżonej.

Prokurator zaskarżył natomiast wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej G. P. , zarzucając:

„błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na jego treść, polegający na błędnym przyjęciu przez Sąd, że oskarżona nie popełniła wspólnie i w porozumieniu z J. S. zarzucanych im czynów, podczas gdy prawidłowa o kompleksowa ocena materiału dowodowego wskazuje, że oskarżona G. P. swoim zachowaniem wypełniła ustawowe znamiona zarzucanego jej czynu”. Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. .

Sąd Okręgowy w L. , po rozpoznaniu tych apelacji, wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł prokurator Prokuratury Okręgowej w L., który zaskarżając go w części dotyczącej G. P. , na jej niekorzyść, zarzucił:

„rażącą obrazę przepisów postępowania w postaci art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, polegającą na zaniechaniu prawidłowej kontroli odwoławczej oraz nienależytym rozważeniu i nierzetelnym ustosunkowaniu się przez Sąd Okręgowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do podniesionego w apelacji prokuratora zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, co w konsekwencji doprowadziło do utrzymania w mocy wyroku Sądu I instancji uniewinniającego oskarżoną G. P. od popełnienia zarzucanych jej czynów”.

Skarżący podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L..

Obrońca G. P. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja prokuratora Prokuratury Okręgowej w L. wniesiona na niekorzyść G. P. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Nie można bowiem podzielić stanowiska skarżącego, że Sąd odwoławczy w uzasadnieniu swojego wyroku w sposób nienależyty rozważył i nierzetelnie ustosunkował się do zarzutu apelacji prokuratora, dopuszczając się w ten sposób naruszenie przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Wbrew twierdzeniom prokuratora, Sąd odwoławczy odniósł się prawidłowo do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, wskazując przede wszystkim na prawidłowo ustalony przez Sąd I instancji zakres przestępczej działalności oskarżonej J. S., rozważył okoliczności związane z brakiem upoważnień w dokumentacji oraz wypłaty pieniędzy przez G. P. , kwitującej nazwiskiem innej osoby, J. S.. To właśnie te okoliczności zdaniem prokuratora miały wpływ na błędne ustalenia faktyczne.

Zauważyć należy, że w apelacji skarżący wskazywał na to, że oszukańczy plan J. S. nie mógłby zostać skutecznie zrealizowany bez porozumienia i wspólnego działania z G. P. . Jednakże ustalenia Sądu I instancji, co do sposobu działania J. S. bez porozumienia z G. P. nie zostały formalnie zakwestionowane, gdyż wyrok Sądu I instancji nie został zaskarżony w tym zakresie co do oskarżonej J. S. . Skarżący w apelacji wykazał się więc wyjątkową niekonsekwencją, co ma zasadnicze znaczenie przy ocenie zasadności kasacji. Wskazywanie obecnie w kasacji na błędną ocenę szeregu dowodów, czy też dowody, których nie wziął pod uwagę Sąd I instancji ustalając stan faktyczny w zakresie odpowiedzialności zarówno J. S. jak i G. P. , a co nie było podnoszone w apelacji, nie może odnieść skutku oczekiwanego przez skarżącego. Przypomnieć należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który może zostać wniesiony tylko od prawomocnego orzeczenia Sądu odwoławczego.

W niniejszej sprawie obrońca G. P. , w ramach jej obrony na etapie postępowania kasacyjnego, sporządził odpowiedź na kasację, a więc wykonał czynność procesową, za którą należy się oskarżonej zwrot kosztów w wysokości 300 zł. Kwota ta, zgodnie rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015, poz. 1800 ze zm.), stanowi 25 % stawki minimalnej przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana, a więc od kwoty 1200 zł. Zauważyć należy, że sporządzenie odpowiedzi na kasację nie zostało bezpośrednio określone w rozporządzeniu i dlatego należało wysokość stawki należnej za tą czynność ustalić w oparciu o stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju (§ 12 ust. 1 w zw. z § 11 ust. 2 pkt 6 i § 20).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.